

i løpet av min levetid

ander i et digitalt arkiv, men ennå gjenstår tusenvis av ting

Her museumsbestyrer Anne Sophie Høegh-Omdal, Sylvi Moldal og Svein E.

DUGNADSGJENGEN: Gerd Meyer-Hansen (f.v.), Anne Sophie Høegh-Omdal, Åse Bach-Kristensen, Niels Damgaard, Alvhild Gulbrandson og Svein E. Aslaksen er blant dem som jobber med registreringen av museets gjenstander.

FOTO: TRYGVE E TØNNESEN

Svein E. Aslaksen styrer dugnadsarbeidet på Lillesand by- og sjøfartsmuseum om å registrere alt av museets gjenstander og eiendeler i et digitalt arkiv. Han har holdt på med registreringen i over tre år, men ser på ingen måte lys i enden av tunnelen.

CARL CHRISTIAN ENGSTAD

carl.christian@lp.no

– Det blir vel til vi går i grava. Jeg tror ikke vi blir ferdig med registreringen i løpet av min levetid. Det tar tid, dette arbeidet.

Svein E. Aslaksen både sukker og smiler over spørsmålet om hvor lenge han og resten av dugnadsgruppen vil fortsette å plote inn bilder, navn og beskrivelser i den digitale database Primus.

Hver eneste mandag møter Aslaksen og fem, seks andre engasjerte personer opp på museet, hvor de sitter i omtrent tre timer og registrerer alt det museet eier. Det har de gjort siden 2012.

– Det er en hyggelig gjeng å jobbe på dugnad sammen med, og arbeidet er givende. Nå for tiden går det mye i laken og sengetepper, noe som ikke er altfor interessant, men ofte er registreringen ganske lærerik, fastslår Aslaksen.

Mange tusen gjenstander

Så langt er mellom 400 og 500 gjenstander plottet inn i Primus. Mange gjenstår.

– Vi har cirka 3.000 gjenstander i den gamle databasen, den analoge. I tillegg har vi fått cirka 1.000 nye gjenstander siden den tid, de fleste i forbindelse med snekkerverkstedet, sier museumsbestyrer Anne Sophie Høegh-Omdal.

Arbeidet er svært tidkrevende. Hver eneste gjenstand må få et unikt nummer, bli tatt bilde av og få en nokså detaljert beskrivelse.

– Det vanskeligste er kanskje at Primus har et hav av valgmuligheter når det kommer til kategorise-

ring av ting. Ofte bruker vi mye tid på å finne ut av nøyaktig hvilken kategori en gjenstand bør registreres i. Programmet er særdeles avansert, da det er laget for store museer som har egne folk som kun driver med registrering, sier Høegh-Omdal.

Grupper

Aslaksen har altså lederansvaret, med Åse Bach Kristensen som dyktig assistent. Han får også hjelp av Sylvi Moldal.

Museets lokalhistoriske bibliotek registreres i en database, Librarything, som Niels Damgaard og assistent Arild Nielsen har ansvaret for.

Merking av nye tekstiler ivaretas sirlig av Gerd Meyer-Hansen og Alvhild Gulbrandson. De får til tider hjelp av tekstilkunstner Laila Hæstad.

– Av og til har vi fått inn skitne og krøllete tekstiler, som vi ikke selv har turt å vaske. De har Laila tatt seg av. I tillegg kan hun kjenne på stoff og si ting som «dette plagget inneholder en viss prosent silke», forklarer Høegh-Omdal.

Fotograf Trygve E. Tønnesen arbeider med en stor samling gamle fotoglassplater fra Lillesand Fotoatelier, som museet har fått i gave av fotograf Helge Haldorsen. I sitt mørkerom overfører Tønnesen platen til papir, så det er mulig å se på motivene. Ønsket er at museet skal få opparbeidet en database over disse og andre lokalhistoriske bilder fra Lillesand.

– Det er en stor jobb, hvor vi ennå er i innsamlings- og klargjøringsfasen, sier Høegh-Omdal.

Sylvi Moldal synes det er en suverent dugnadsgjeng.

– Det er veldig sosialt. Vi koser oss i hverandres selskap.

Jeg vil gå så langt som å si at det har nasjonal verdi

Anne Sophie Høegh-Omdal

Spesielle gjenstander

Dersom du går inn på Lillesand by- og sjøfartsmuseums nettside, kan du finne en link til museets boksamling.

Så langt er 263 bøker registrert i den digitale samlingen, inkludert 93 om lokalhistorie i Lillesand.

Der kan du også lese om en av de mest spesielle gjenstandene museet eier, Christian IVs bibel fra 1633. Årstallet er spesielt, da det er

det året da Lillesand sentrums første offisielle innbyggere, Jacob Justsen og Agnete Wolff (Ulv), kom til Lillesand.

På nettet kan du se en rekke bilder og lese flere av sidene i bibelen, som er blitt eid av personer bosatt på steder som Herefoss og Justøy.

Utfordring

Museet håper de snart vil kunne få tilgang til å publisere gjenstandsregistreringene, men opplever problemer på grunn av manglende tilknytning til Aust-Agder museum og arkiv (AAMA).

– Vi trenger tillatelse av AAMA, om vi skal få lov til publisere registreringene vi gjør i Primus til DigitaltMuseum, sier Aslaksen.

DigitaltMuseum er en felles, nasjonal database over samlinger i norske kunst- og kulturhistoriske museer.

– Vi mener lisensen er for kostbar for et lite museum som Lillesand by- og sjøfartsmuseum, sier Høegh-Omdal.

Museet jobber med å få på plass en avtale med AAMA, men enn så lenge må dugnadsgruppen nøye seg med å registrere ting i Primus.

– Da kan vi i hvert fall selv gå inn på PC-en og se hva det er vi har av gjenstander.

Selve Primus-programmet innebærer allerede store kostnader for museet. Abonnementet gjennom AAMA koster over 11.500 kroner i året (over en femtedel av museets driftsbudsjett), men dette er kun for registrering og ikke publisering. En lisens direkte fra Primus ville kostet over 17.000 kroner. En full lisens for både registrering og publisering hadde kostet museet 28.000 kroner.

Museumsbestyreren håper at alle museene i Norge med tiden vil ha sine gjenstander registrert og offentlig publisert i DigitaltMuseum. Hun hadde i 2013 et leserinnlegg på trykk i fagbladet Museumsnytt, hvor hun påpekte viktigheten av arbeidet.

– Fordelene ved digital registrering og en nasjonal database for museumsgjenstander kan nesten ikke verdsettes høyt nok. Det er fantastisk at vi nå kan gå inn og se hva som faktisk befinner seg rundt om i de mange museumssamlingene. Jeg vil gå så langt som å si at det har nasjonal verdi, skrev hun.

UNIKT NUMMER: Hver gjenstand tildeles et unikt nummer.